

Nr 235.

Av herr **Weibull**, om viss författningsändring till främjande av exporten av maltdrycker, klass III.

I det bekymmersamma läge vårt jordbruk för närvarande befinner sig, då genomgripande åtgärder till detsammas förbättrande ifrågasättas, torde det ej vara ur vägen att även taga i betraktande sådana åtgärder, som i och för sig ej äro av den betydelse, att de kunna verksamt bidra till lägets avspänning, men dock äro ägnade att i någon mån gagna jordbrukare. Vi tillåta oss därför peka på den möjlighet till utförsel av jordbruksprodukter, som ligger i maltdrycksexport. Författningsenligt hinder för dylik export föreligger ej såtillvida som kungl. förordningen av den 1 juni 1923 rörande tillverkning och beskattning av maltdrycker förutsett full frihet beträffande inbryggningsstyrkan av maltdryck tillverkad för utförsel ur riket, liksom full restitution av maltskatt i sådant fall. Den bestämmelse i samma förordning, som stadgar, att enbart kornmalt får komma till användning även för maltdryck avsedd till export, förtager likväl ett svenskt bryggeri möjligheten att med framgång upptaga konkurrens med utländska bryggerier om marknader i utomeuropeiska länder. Det är nämligen tekniskt ej möjligt att av enbart kornmalt tillverka en produkt, som fyller de utomordentliga krav på hållbarhet, som export till varma länder förutsätter. Öl tillverkat av enbart kornmalt visar i pasteuriserad form benägenhet att förr eller senare grumlas genom ej önskade äggviteutfällningar, i synnerhet vid långa transporter och ogynnsam temperatur. Denna olägenhet kan motverkas eller helt upphävas genom tillskott av lämplig kvantitet äggvitefattigt bryggmaterial, såsom ris, majs eller dylikt. Då sådan tillsättning ej kan ske i större kvantitet för att ej medföra andra nackdelar för ölqualiteten, kommer blott en mindre del (högst 20 %) av kornmaltet i betraktande att ersättas med dylik råfrukt, varför ändamålet med exporten — att vinna ökad avsättning för svenskt korn — ej skulle nämnvärt påverkas av denna inblandning.

Framhållas må, att maltdryckstillverkningsförordningen redan nu innehåller stadgande om tillsats av socker i vissa fall, varför i kontrollhänseende icke torde möta svårighet att låta nu föreslagna tillsats av annan råvara än kornmalt till exportöl ske enligt likartade bestämmelser som nu för sockertillsättning gälla.

På grund av det anförda får jag sålunda hemställa,

att riksdagen måtte för sin del besluta sådan ändring i kungl. förordningen angående tillverkning och beskattning av maldrycker, § 12 m. fl., att visst tillskott av ris, majs eller dylikt tillåtes vid tillverkning av maldrycker klass III för export.

Stockholm den 17 januari 1930.

Harry Weibull.
